

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 31-33 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 10, 1911, under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За повідомлення редакції не відповідає

3 Канада належить доносити гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

184 - Канада - Монреаль - 3-0406. У. Н. Соколов, Montgomery 3-1800

Адреса "СВОБОДА": P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПРИКЛАД БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ПРАВДОМОВНОСТІ

Большевицький наймитський орган, що для закриття свого справжнього обличчя, має в наголовку українське ім'я, дав зприводу шікаговської демонстрації вимовний доказ "правдомовності".

Українці, що демонстрували проти большевицького виголодження України, називає та гаветка ріжними прізвиськами. Звичайно називає їх українськими фашистами, певно тому, що фашизм у даний момент підносить угору тиснення крові в серіях большевицьких агентів. Але зараз по тім гаветці нагадує собі певно конференції Лівнівська з Мусолінієм і називає демонструючих Українців шікаговськими петлюрівцями, бо, видно, імя Петлюри розшукує жор в жилах "українських робітників" у роді Юрева, Третова, Сема Гроського, що були арештовані поліцією. Скоро навіть ікродна газета добачує, що назва петлюрівців не пасує гетьманцям з Січч, і збирається опускати демонстрантів як українських докторів, попів і бизнесменів, хоч усіх Українців тих професій в околиці Шікага нема й сотні, а в поході, відповідно до найнижчого обрахунку чужих газет, були 3,000 осіб.

За донесенням большевицьких "Вістей", "робітники" були спровоковані українською демонстрацією (української буржуазії, петлюрівців, фашистів). У чому-дежала провокація, не пишуть. Як большевицький роблять демонстрації, то Українці не не провокує, хоч большевицькі демонстрації це демонстрації за бандитів, що окупували силою Україну. Українська демонстрація яка спровокувала, "робітників" до того, що вони наперед вийшли на стацію надземної залізничної. Шо робили, спровокована "робітниками", "Вісти" не кажуть. Про цеги й каміня ні словом! Далше, спровоковані робітниками опинилися якось на вулиці, де провокуючі їх "петлюрівці" почали бити їх рушницями.

"Петлюрівську" демонстрацію, кажуть "Вісти", боронила поліція. Аж 35 поліцаїв прийшли на охорону 3,000 чл. 5,000 демонстрантів. Описав це пришло 75. Отже разом було сто десять "капів"! Тільки подумати собі: шото за охорона, коли на охорону одного Лівнівська вислано було 200 уніформованих і 200 неуніформованих "капів".

"Спровоковані" робітники — виходить з "Вістей" — билася, як льви. "Робітників" осягнули повну побиту. Такої же Шікага не бачило від часу, як корова конула ямлю. Доказ: з поліції пущено 8 ранених петлюрівців, задержано 11 ранених "робітників".

Бажаємо большевикам, щоб кілька таких побід. Дав би Бог їм такої побіди в кожній місцевості Америки та такої "правди" з кожної шпальти "Вістей". Не на довго стало би комуністів на такі "побіди".

Аксель Мунте.

ВЕДМІДЬ

Була раз жінка, жила в хаті на краю ліса, далеко на півночі. Ця жінка мала осягеного немедведя. Любила його дуже. Знайшла була його в лісі покинутаго, маленького й нещасного, як її жінка та стара кукаря забрала його з собою. Діахось це багато літ тому й тепер ведмідь був великий й сильний, що легко міг би бити корову та віднести в лапах, колиб хотів. Та він того не хотів: був дуже чемний ведмідь, який навіть у сіні не хотів нікому вчинити зло, чоловікові ні іншому сотворити. Звичайно сидів перед хатою та малими очима придивлювався на худобу, що паслася неподалік. Три низькі верховніські коні добре його знали. Діти їздили на його хребті й вераз дитина заснула бля нього. Три лапоницькі собаки скакали довкола нього, тягли його за вуха або хвіст і дукочали йому, як знали, та він усе те переносив спокійно. Осіно сіни вийти у сад і жадібно поглядати на яблука, що достигали. Часом не міг побороти охоти вийти на дерево та не навратити собі з пригрозю наближення. Велмідь на око повільний та неповороткий. Та пущи його ліси, шоби виліз собі на яблуню, а побачив, що в цьому спорті може легко міряться з кожним хлопцем.

Хоч пізнав, що заборонено вилізати на овечі дерева, всеж мав широко отворені наведмедя. Любила його дуже. Які свої очі та уважало, коли яке яблуко впало на землю. Та й їв його бля неприємності, коли зробиш шкodu на грядках. Тоді його на два дні привязали й уже більше ніколи не збирав яблук. Звичайно не був ніколи привязаний, хіба ніколи. Це тому, бо ведмідь, як і собаки, стають лоті, коли все привязано, що й не дивота. Крім того його в неждлю прикинували. Тоді господарина шло до своєї замужньої сестри, шоби вилізати в самотній хаті по другому колу гірського озера та з нею проводила пополуноч. До хати була година ходу великим лісом. Не хотіла брати ведмедя з собою. Бо й ведмідь не був добрим подорожником на озері. Раз при несподіваному подуві вітру пропав ведмідь такий жак, що переперну човен та з радісною мислю виліз на сушу. Тепер добу знав, що то значить, коли господарина в неждлю привязав його по голові й обиде яблуком, як вертеться — коли буде добрий. Всеж йому було жалко, що не може йти з господаринем в гості, бо був вірний, наче добрий собака.

Одній леді, коли його господарина звичайно привязав

УКРАЇНЦІ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Карпатська Україна.

(Carpathian Ruthenia).

(Реферат, надісланий на Шестий Конгрес Об'єднання).

В межах Чехословаччини є Українців коло 600,000. Адміністративно українські повіти належать до так званої "Карпатин Рутени" та до Східної Словаччини. Перед світовою війною ця країна належала до Угорщини. На підставі договору в Сан Жермець з 10. листопада 1919 року Чехословаччина дістала цю область і зобов'язалася дати Українцям територіальну автономію. Це прилучення карпатської України до Чехословаччини сталося за згодою місцевих Українців та української еміграції в Америці.

Карпатська Україна на основі конституції Чехословаччини посилає до чехословачького парламенту 9 послів та 4 сенаторів. Для Чехословаччини володіння цією країною з поверхню 12,656 кв. км. має велике економічне й політичне значення, бо забезпечує для Чехословаччини безперерний зв'язок із Румунією. Природні багатства карпатської України — ліси, вино, мінеральні джерела, сіль (3% цілого виробу ЧСР) тріє грають роль в господарстві чехословачької держави.

В перших роках приналежності карпатської України до Чехословаччини уряд цієї держави сприяв культурному розвитку української людності й не перешкадав політичній організації України, що довгі століття перебували під тяжким режимом Угорщини. Але від 1925 року на карпатській Україні заведено інший курс. Чеська влада почала підтримувати так зване московське, дає матеріальну згоду російським емігрантам баламутити українську людність легендами про національну єдність карпатських Українців з Росіями.

Хоч сама чеська академія наук у Празі визнає, що в 1919 році, що мова населення карпатської України є українська, то і до цього часу людність цієї області урядово забороняється називати себе Українцями, а тільки "Русинами". Крім цього "язикового питання" й і штучно підтримується боротьба релігійна поміж У-

країнцями православними й унітатами розбиває політичну організацію та культурну працю Українців у Чехословаччині.

Проти політичного пробудження Українців на Карпатин виступають також Мадри, Воні, як і чеська офіційна політика, підтримують московське, бо знають, що романтичні надії на Росію віддаються місцеву інтелігенцію від реальної роботи на рідному українському ґрунті. В своїх планах ревізії мирових договорів Угорщина висуває також вимогу повернути їй карпатської України. Цим планам співчуває значна частина змарижованої інтелігенції цієї країни.

За часів Угорщини на карпатській Україні провадили систематична політика мадяризації через школу, церкву й уряд. З переходом цієї країни до Чехословаччини були засновані школи з українською мовою навчання (місцевий діалект з архайним правописом). В 1930 р. було тут чехословачьких народних шкіл 404, 3 гімназії з українською мовою, дві вчительські семінарії, також з українською мовою, й інші. Побіжні школи повстали за час перебування карпатської України в межах Чехословаччини в 200 чеських народних школах. В цих школах учаться діти чеських урядників, а головні діти місцевих Жидів. (Жидівський елемент на карпатській Україні складає 15.4% усього населення). За останній десяток років на карпатській Україні виростили кадри місцевої інтелігенції, які не знаходять праці в переповнених зайнятими Чехами урядах. Цей факт є ускладнює й загострює політичну ситуацію на карпатській Україні. Гаслом недовольних елементів є вимога автономії для карпатської України. Чеський уряд не раз обіцяв цю автономію, але все відкладає цю справу.

Політично мала карпатська Україна показує величезну дисференцію сил, утворену штучно під чужими впливами.

Всі чеські партії мають там свої філії. В обставинах політично нездорівлої країни тільки два парламентаристи, по-сот Гусняк (соціаліст) та сепаратор Локота (комуніст), заявляють виразно про свою приналежність до української національності. Інші парламентаристи, Чехи, Мадяри або так звані москвофіли, фактично стоять на услугах чеської політики.

Ріжкобілному політичному спектру країни відповідає різноманітна преса. Найстарша "Свобода" пристосовується до місцевого говору. Комуністи видають тижневик українською мовою, "Карпатська Правда"; соціаліст — дво-тижневик "Вперед", також українською мовою. Інші партії видають свою пресу чеською, мадярською та російською або такою мішаною мовою, якою ніде ніхто не говорить. З чеською субсидією почав від 1933 р. виходити тижневик "Карпаторуський Голос" російською мовою. Це була відповідь на український незалежний тижневик "Українське Слово", що почав виходити від 1932 р. в столиці краю, місті Ужгороді. Як свідчать факти, перемогу в боротьбі українського народнього напрямку з романтичним русофільством здобуває українство. В організації вчителів карпатської України об'єднано 700 осіб. Всі вони на одному з'їзді в літі 1933 р. проголосили, що в школі має бути рідна мова дитини, отже мова українська, а не російська, але чеська.

Карпатська Україна покрита на половину своєю площею лісами, які ростуть на горах. Місцеві людність не має змоги харчуватися своїм хлібом. Перед світовою війною була відіслана велика еміграція до Америки (головно до Пенсильванії): понад 750,000 осіб. Ця еміграція продовжується й після світової війни: до Америки та в країни західної Європи. Земельна реформа, переведена чеською владою, не задовольнила голоду на землю ще й тому, що найліпшу землю приділено чеським колоністам, а не українським хліборобам.

Післявоєнна господарська криза відбивається тяжко на людності карпатської України. Верховинні карпатських

гір — пастухи й дроворуби — майже кожного року голодують. Наслідком нужденного харчування в цій країні вмирає до 50% дітей. Треба ствердити, що в порівнянні з мадярським урядом влада Чехословаччини уважише ставиться до потреб населення карпатської України. Як не тяжко тепер, всеж Українці в Чехословаччині не хотять і слухати про повернут до Угорщини, де Українцям загрожувало цілковита національна смерть.

Частина української території з населенням у числі до 100,000, приділена до східної Словаччини з центром у Пряшеві. В цій місцевості є тільки конфесійне українське шкільництво (церковні школи та вчительська семінарія). Але й тут почалася боротьба за рівноправність української мови зі словачською, й вже з'являється українська преса.

Політична свідомість та організаційна ладуть згоду Українцям у Чехословаччині використати конституцію цієї держави в своєму інтересі.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Гість. — Нема потреби давати признання громадам за їх виступи проти Світові! Це є сповнення громадського й людського обов'язку. Найкраще признання буде для справи того, коли кожна українська одиниця і кожна українська громада доложити старань, шоби вседи розсизити відношення окупантів до українських земель, до українського народу, а тепер зокрема відношення червоної Москви до України. Крім того не треба закривати своїх імен. І тому треба виступати в тій боротьбі відверто і підчас демонстрації чи на вічу, і в пресі.

ЗАКАРПАТСЬКИЙ НАШ БРАТ

просить нас вислати йому українську книжку, яку понесе просвіту між села Закарпатської України. Про висилку повідомити редакцію "Свободи", а виснайдте на таку адресу:

"Prosvita",
Uzhhorod, P. Rus,
C. S. R., Europe.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ЧИ НЕ ЗМІНЯЄТЬСЯ АМЕРИКАНСЬКА ВДАЧА?

Тижневик "Літературі Дни-дест" литавс недавно своїх читачів, чого вони не люблять на радіо. Він дістав до 16,400 відповідей, котрі кидають дуже знаменне свідо на опішні радіових слухачів.

Шодо музики, то публіка дуже не любить "джаз", щі примітивної, сильно ритмічної музики, що в цілому світі вважається питомістю Америки.

По "джазі" йдуть "крюнери", далі плаксиві співи, ще далі сумні співи. Шодо відношення до сумних і плаксивих пісень, то смак американської публіки відомий: він, здається, сильно рихляється від нашого смаку, але незлоблення "крюнер" не справді несподіванка.

ЗНАЙШОВ ЗАРАДУ?

Минувло неждлі одні настор у Нью Йорку, як доносять газети, розговорили широко на дуже цікаву тему: Шо бракує Америці?

Він почав, очевидно, з того, що американський економічний устрій валься. Та багато Американців думають зарадити лиху киданням прокламів на Моргана й інших банкірів. Провідників звернув зовсім слушно увагу, що обвинувачення банкірів за всі наші клопоти не є зарадою на клопоти.

Описав він подає свою зарад. Каже, що за економічний хос відповідале наше самолюбство.

Та чи допоможе це називати наше поведіння самолюбством?

ВІПЛИВ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ.

Жидівський рабін Стівен Байс каже, що переслідування має дуже шкідливий вплив на людський ум: воно створює бажання боронитися, а це бажання потім викривлює людську душу та сильно шкодить розвою культури.

Він дає приклад зі себе само. Каже, що як економічний хос відповідале наше самолюбство.

Та чи допоможе це називати наше поведіння самолюбством?

Він дає приклад зі себе само. Каже, що як економічний хос відповідале наше самолюбство.

Та чи допоможе це називати наше поведіння самолюбством?

Він дає приклад зі себе само. Каже, що як економічний хос відповідале наше самолюбство.

Та чи допоможе це називати наше поведіння самолюбством?

Він дає приклад зі себе само. Каже, що як економічний хос відповідале наше самолюбство.

Та чи допоможе це називати наше поведіння самолюбством?

Він дає приклад зі себе само. Каже, що як економічний хос відповідале наше самолюбство.

Та чи допоможе це називати наше поведіння самолюбством?

Він дає приклад зі себе само. Каже, що як економічний хос відповідале наше самолюбство.

Та чи допоможе це називати наше поведіння самолюбством?

Він дає приклад зі себе само. Каже, що як економічний хос відповідале наше самолюбство.

Та чи допоможе це називати наше поведіння самолюбством?

КВАШЕНІ ПАПУЧІ

(Большевицька гумореска).

Коли ви маєте огірки й вас осяєла щаслива думка наквашити їх, ідте мерщій до Помирів, курського району. Там ви негайно дістанете... полотніні папучі.

У Помирів є кооператива. Їх президент Сял-лапа і кілька деревляних по-ди

На поліцях — полотніні па-

ка разів отворив рот, начеб хотів щось сказати. Потім вийшов та побіг назад, відкапав приховані. Час від часу зупинявся та оглядався за господарина, поки не втратив її з очей.

Вечером, як вернулася, велмідь сидів перед своєю худобою, як видно, дуже вдовольнений. Господарина все же була сердила, підійшла до велмідя та стала шварити на нього, що не їде бідне яблук, ні вечері та не буде привязаний два дні. Стара кукаря, що любила ведмедя, з жалем вилізла з кухні.

— Чого так картаєте його, господарине? — сказала. — Він усе день був добрий наче яблук, як його Бог благословив! Так спокійносьмо сів і весь час дивився на ворота, чи ви не вертаєтесь!

Вона була стрінула іншого ведмедя.

Спокійний Сялики. Не журиться Криволапів. Сяляти на поліцях курських папучі.

Мияє місяць, другий, третій. Непорушно лежать папучі. Ніхто їх не торкає. Бо

Криволапів (ловить мухи за приладком). — Товаришу Сялики, якжеб буде? Шо з нашою обую будемо робити?

Сялики (примію всміхаться). — Квашити будемо.

Два тижні опісля.

Криволапів (ловлячи мухи за приладком). — Ти все мовчи, товаришу Сялики. Сяляти, що з папучами?

Сялики (поважно). — Квашити будемо.

Три тижні опісля.

Криволапів (ловлячи мухи за приладком). — Не розумію.

Сялики (із почитуванням до стоїть). — Не лаяйся. Як

рогі папучі неспотрібні. Одначе в хаті, в сніх, у кормі — горі огірки. Зігни-ути, коли не посолоти.

Нічого не порадиш. Треба брати папучі. Як загнодно.

До кількох днів папучі "розпродали". Радіє Криволапів. Радіє Сялики.

Зеленоті із зависти управителі помирського залізничного магазину.

— Бач, як господарити. А бож то ми гірші від них? Не з одних папучів жве кооператор. Ми маємо діточі забавки — перебірки.

І постановили давати сія лише тим, що купують забавки.

Сини вдовців, Мірошнічкової пішли на тричі шестий рік. Він — бригадир. Вустатий. Всеодно — прислухався бачую кинути забавку.

Юрій Микунин бездітний — всеж прийшлося купити забавку.

Радіють і в цьому складі. Та бачимо — читач недовольний. Стара, мовлять, тема. Знаю про сидування товарів!

Шож порадиш? Зорі гаснуть, Цвітні вилітає. Волося випадає. Парламент розганяють. А де які старенькі теми, бодай вони в порох розсипалися, жинуть таке хроби.

Вже, здавалось, вкінці воли! Та темному, знищили. І нараз... Дивинсь, десь там у та-тих непокаяних Помирів вона знову вернується. (З 30-го "Правди").

Вже, здавалось, вкінці воли! Та темному, знищили. І нараз... Дивинсь, десь там у та-тих непокаяних Помирів вона знову вернується. (З 30-го "Правди").

Вже, здавалось, вкінці воли! Та темному, знищили. І нараз... Дивинсь, десь там у та-тих непокаяних Помирів вона знову вернується. (З 30-го "Правди").

Вже, здавалось, вкінці воли! Та темному, знищили. І нараз... Дивинсь, десь там у та-тих непокаяних Помирів вона знову вернується. (З 30-го "Правди").

Вже, здавалось, вкінці воли! Та темному, знищили. І нараз... Дивинсь, десь там у та-тих непокаяних Помирів вона знову вернується. (З 30-го "Правди").

Вже, здавалось, вкінці воли! Та темному, знищили. І нараз... Дивинсь, десь там у та-тих непокаяних Помирів вона знову вернується. (З 30-го "Правди").

Вже, здавалось, вкінці воли! Та темному, знищили. І нараз... Дивинсь, десь там у та-тих непокаяних Помирів вона знову вернується. (З 30-го "Правди").

Вже, здавалось, вкінці воли! Та темному, знищили. І нараз... Дивинсь, десь там у та-тих непокаяних Помирів вона знову вернується. (З 30-го "Правди").

